

ØSTRE LANDSRET
DOM
afsagt den 5. februar 2019

Sag BS-32215/2018-OLR
(24. afdeling)

Part A

mod

Andelsselskabet Langeskov Vandværk
(advokat Hans Vestergaard)

Retten i Odense har den 20. februar 2018 afsagt dom i 1. instans (sag BS-421/2017-ODE).

Landsdommerne Thomas Lohse, Ole Dybdahl og Caroline Østergaard Nielsen (kst.) har deltaget i ankesagens afgørelse.

Sagen har været behandlet efter retsplejelovens kapitel 39 om behandling af sager om mindre krav (småsager). Ankesagen har været behandlet skriftligt, jf. retsplejelovens § 410, stk. 4.

Påstande

Appellanten, **Part A**, har gentaget sin påstand for byretten om frifindelse.

Indstævnte, Andelsselskabet Langeskov Vandværk, har påstået dommen stadfæstet.

Supplerende sagsfremstilling

Sagen er med Procesbevillingsnævnets tilladelse af 2. august 2018 indbragt for landsretten.

Ved kendelse af 16. januar 2019 bestemte landsretten, at Langeskov Vandværks anmodning om afvisning ikke skulle tages til følge.

Anbringender

Part A

har i ankestævningen anført følgende anbringender:

”Sagsøgte blev først bekendt med, at der var sket en vandtilslutning til erhvervsejendommen, da han tilkalder VVS **Vidne 2** i forbindelse med et utæt vandrør. Ved den lejlighed blev det konstateret, at tilslutningen var ulovlig. Sagsøgte gør det klart, at denne ikke ønsker tilslutningen overhovedet, men **Vidne 2** lovliggør tilslutningen og sætter en måler på, som sagsøgte er blevet faktureret for. Sagsøgte stiller sig i den forbindelse uforstående overfor, hvorfor man ikke blot frakoblede tilslutningen, nu når sagsøgte gjorde det klart, at han ikke ønskede denne.

Denne vandtilslutning blev foretaget før sagsøgte købte ejendommen og sagsøgte har aldrig hverken kendt til denne eller anvendt denne. Sagsøger har dog påstået, at dette er uden betydning, da sagsøgte hæfter for, hvad der er sket i tidligere ejers tid.

Hertil skal det gøres gældende, jf. bekendtgørelse 2016-02-26 nr. 160 om passagebidrag, at efter vandforsyningslovens 53, stk. 4, nr. 4 kan der ved etablering af en forsyningsledning til en almen vandforsyning blive krævet at grundejerne betaler bidrag til ledningsanlægget op til eventuel stikledning og stophane, hvis der kan leveres vand til grundejerens ejendom til almindeligt brug fra forsyningsledningen.

Sagsøger har ikke løftet bevisbyrden for, at sagsøgte har anmodet om tilslutningen eller at den tidligere tilslutning var lovlig. Sagsøgte kan ikke pålægges at betale tilslutningsbidrag, da betingelserne herfor i bekendtgørelsen om passagebidrag ikke er opfyldt.

Det bestrides endvidere, at det fremgår af vedtægterne, at en indtrædende andelshaver hæfter for den udtrædende andelshaver, idet det skal gøres gældende, at hæftelsen vedrøre andelshavers modtagne, ubetalte leverance til den overtagne ejendom. Sagsøgte erhvervede ejendoms fra et dødsbo, der ikke har oplyst, at der ubetalte leverancer.

Det skal afslutningsvist afvises, at sagsøgte er bundet af passivitet, da sagsøgte ikke var klar over, at der var etableret en lovlig tilslutning før der blev krævet afgift for denne.”

I ankereplikken er der yderligere anført:

”At appelindstævntes krav er uberettiget, i det der ikke er tale om en landbrugsejendom med dyrehold,

At appelindstævnte efterfølgende har foretaget en uberettiget lovlig tilslutning til ledningsnettet uden aftale herom med appellanten,
 At appelindstævntes takstblad er uklart formuleret, hvilket skal tolkes til fordel for appellanten,
 At appelindstævntes krav er forældet, hvorfor appelindstævnte har mistet sin ret til at kræve opfyldelse.”

Andelsselskabet Langeskov Vandværk har i ankesvarskriftet anført:

”Det fremgår af § 14.1.1 i appelindstævntes regulativ, der fremlægges som bilag 9, at anlægsbidrag påhviler den, der har tinglyst adkomst på ejendommen.

Det er under sagen ubestridt, at den tidligere ejer af ejendommen alene har betalt et tilslutningsbidrag til den på ejendommen værende beboelse og ikke et bidrag til tilslutning til erhvervsbygninger.

Det er også under sagen ubestridt, at der på et tidspunkt er sket en tilslutning af appellantens erhvervsjendomme til appellantens forsyningsledninger, uden at der er betalt yderligere tilslutningsbidrag, og at denne tilslutning ikke er foretaget af appelindstævnte.

Var der sket en tilslutning med appelindstævntes viden, ville der være blevet opkrævet et tilslutningsbidrag på kr. 15.000,00, svarende til det bidrag, der nu er opkrævet og stævnet for.

Appellanten anfører, at det blev gjort klart for den af ham tilkaldte VVS-installatør, **Vidne 2**, at han ikke ønskede nogen tilslutning. Dette bestrides og er ikke i overensstemmelse med af **Vidne 2** for byretten afgivne forklaring for byretten, der lød:

”Han sagde til sagsøgte far, at det ikke var så godt. Der var tale om en ulovlig tilslutning, som skulle laves, så vandforbruget kunne måles. De snakkede ikke mere om det.”

Bevisbyrden for at appellanten har tilkendegivet over for **Vidne 2**, at han ikke ønskede en tilslutning, er appellantens, og med de afgivne forklaringer for byretten er denne ikke løftet.

Det er endvidere efter appelindstævntes opfattelse uden betydning, hvad der er blevet sagt af appellanten eller dennes repræsentanter til **Vidne 2**, der var tilkaldt af appellanten, da han ikke repræsenterede appelindstævnte og ikke havde nogen fuldmagt til at indgå aftaler på vegne af appelindstævnte.

Det er også uden betydning, om appellanten ønskede fortsat tilslutning til appelindstævntes vandforsyning for sine erhvervsbygninger, da tilslutningsbidraget forfaldt ved den første tilslutning, og der sker ikke tilbagebetaling af dette, hvis man senere får frakoblet ejendommen helt eller delvist.

Hvis dette ikke er tilfældet, ville der kunne foretages ulovlige tilslutninger til appelindstævntes net, og hvis det blev opdaget, kunne vedkommende ejer blot sige, at det ønskede man ikke længere og derved slippe for at betale bidrag.

Appellanten hæfter som adkomsthaver for betaling af den tilslutning, der rent faktisk er sket, uanset om han var i god tro om tilslutningen, da han købte ejendommen. Appellanten kunne i nærværende sag have rette sit krav mod sælger af ejendommen.

Appellanten har henvist til bekendtgørelse nr. 160 af 26/2 2016 om passagebidrag § 53 stk. 4. Der findes ikke en sådan bestemmelse i den nævnte bekendtgørelse. Derimod findes der i vandforsyningsloven § 53 stk. 4, der er sålydende:

”Ved etablering af en forsyningsledning til en almen vandforsyning kan kommunalbestyrelsen pålægge grundejere at betale bidrag til ledningsanlægget og eventuel til stikledninger og stophane, hvis der kan leveres vand til grundejerens ejendom til almindelig brug fra forsyningsledningen.”

Denne bestemmelse om passagebidrag har intet at gøre med problemstillingen i nærværende sag. Der er ikke tale om passagebidrag, men om en ulovlig tilslutning til et eksisterende anlæg.

Appellanten har gjort gældende, at det bestrides, at en indtrædende andels-haver hæfter for den tidligere ejers ubetalte leverancer. I nærværende sag er der ikke tale om ubetalte leverancer, dvs. vandforbrug, men for manglende betaling af tilslutningsbidrag. Af appelindstævntes regulativ bilag 9, som er godkendt af Kerteminde Kommune, fremgår det som tidligere anført, at det er den, der har adkomst på ejendommen, der skal betale tilslutningsbidraget, og det er appellanten, og hans gode tro er således uden betydning for denne betalingsforpligtelse.

Appellanten kan i øvrigt i det hele tilslutte sig det af byretten i den indankede dom anførte.”

Landsrettens begrundelse og resultat

På baggrund af Vidne 2's forklaring lægger landsretten til grund, at han som VVS-montør af Part A's far blev tilkaldt til ejendommen på grund af et utæt vandrør ved stalden, og at han udbedrede skaden samt konstaterede, at der var sket en tilslutning ved måleren, og at der var tale om en ulovlig tilslutning, som skulle laves, så vandforbruget kunne måles. Der er ingen oplysninger om, at Part A's far protesterede heroverfor. Landsretten finder derfor, at Part A har accepteret tilslutningen.

Under disse omstændigheder og af de grunde, der i øvrigt er anført af byretten vedrørende forældelse, er landsretten enig i byrettens resultat. Det, der er anført for landsretten, kan ikke føre til et andet resultat. Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

Efter sagens udfald skal **Part A** i sagsomkostninger for landsretten betale 3.000 kr. til Andelsselskabet Langeskov Vandværk. Beløbet dækker udgifter til advokatbistand ekskl. moms. Ud over sagens værdi er der ved fastsættelsen af beløbet taget hensyn til, at sagen er behandlet skriftligt.

THI KENDES FOR RET:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal **Part A** inden 14 dage betale 3.000 kr. til Andelsselskabet Langeskov Vandværk.

Beløbet forrentes efter rentelovens § 8 a.